

stiller sig saaledes efter den nyværende Lovgivning, medens jeg derimod rigtigt troer, at det, hvis dette Lovforslag vedtages, vil blive Tilfældet, thi da vil kun det gode Lyende forlange, at der bliver skrevet i Studsmålsbogen, og har derfor et Lyende unbladt at forlange det, vil man, hvor godt et Lyende det end kan være, gaae ud fra, at det paa Grund af en mindre god Opførelse ikke har turdet forlange det. Jeg mener derfor, at saafremt dette Lovforslag vedtages, vil Mangelen af Studsmaal blive betragtet som en Misrecomendation.

Indenrigsministeren: Da Justitsministeren er forhindret fra at være her tilstede, fordi han er i det andet Thing, skal jeg tillade mig paa Regjeringens Vegne at udtale, at jeg troer, at den Betragtning, at det ikke er ønskeligt, at der saaledes ideligt foretages Forandringer i den bestaaende Lovgivning, fortjener vel at overveies. Naar man skulde skrive til at foretage saadanne Forandringer i gjældende Love — Forandringer, der dog altid bidrage til at bringe et Slags Usikkerhed eller Uklarhed tilstede i Lovgivningen —, maatte der efter min Mening foreligge tilstrækkelige Grunde dertil; men som en saadan kan jeg ikke betragte det, at man siger, at Forandringen ikke er „uhelbig“, thi efter min Mening burde det være aldeles afgjort, at den var helbig, eller maastee endogfaa nødvendig. (Jeg antager ogsaa, at jo mere man giver efter for den Tilbøielighed, som det ikke kan nægtes er tilstede hos endel Medlemmer i Rigsdagen til at gjøre et temmelig abstrakt Brug af den meget vigtige og betydningsfulde Ret, som Thingene have til at tage Initiativet, desto mere kunde denne muligen tiltage,) naar man saae, at der kunde sættes Forslag igjennem, for hvilke der dog, naar Alt kommer til Alt, ikke talte tilstrækkelige Grunde.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sattes Lovforslaget, efter at være oplæst, under Afstemning og

forkastedes med 21 Stemmer mod 16 St.

Dermed var denne Sag afgjort.

Man gik derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen: Første Behandling af Forslag til Lov om Estergjørelse af Photographier m. M. (Lovforslaget findes i Tilleg A. Sp. 1955—56.)

Bloug: Jeg har ikke Noget at indvende mod Lovforslaget; men det forekommer mig dog tvivlsomt, om det, naar man vil give Photographerne Beskyttelse mod Estergjørelse, da er rigtigt at indskrænke denne til en blot photographisk Estergjørelse. Photographien er vistnok ingen Kunst, skjøndt dens Udøvelse forudsætter nogen kunstnerisk Dannelse, og at der tages noget kunstnerisk Hensyn; men den er dog en for Kunsten som ogsaa i andre Henseender særdeles vigtig Opfindelse, og man kan altsaa ikke andet end ønske, at den maa udvikle sig, og at de, som dyrke den, maae see deres Anstrengelser for at udvikle den lønne. Nu kan for Diebliffet et Photographi vel ikke estergjøres ved blot mekaniske Midler; men den Tid turde formeentlig, ikke være fjern, da man vil kunne oversføre Photographier umiddelbart paa Steen eller Træ og saaledes tage et Træsnit eller et Litographi derefter, hvad der ikke vilde være nogen kunstnerisk, men en reen mekanisk Estertiligning. Udtrykket Estertiligning kan aldrig komme til at ramme Kunsten; thi Kunst er ikke Estertiligning, og Estertiligning bliver aldrig Kunst. Hvor der altsaa kun er Tale om simpel mekanisk Estertiligning, forekommer det mig, at Photographen bør være beskyttet, selv om denne Estertiligning skeer med andet Materiale end det, han bruger. Jeg troer derfor, at det vilde være rigtigt at udelade Ordet „photographisk“, som staaer i første Paragraphs 6te Linie.

Indenrigsministeren: I Anledning af de Bemærkninger, som den ærede Taleer nu fremsatte, skal jeg kun yttre, at jeg ikke troer, at Photographerne selv have ønsket nogen anden Beskyttelse end den, Lovforslaget tilsigter at give dem. For Diebliffet vil jo, da ogsaa enhver anden Estertiligning end den photographiske altid være forbunden med langt større Banskælighed end denne, og de ere altsaa i